NORAKSTS
Lieta Nr.A420441711
A01472-12/11

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012. gada 13. decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese Inga Putra,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *G.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011. gada 20. janvāra lēmuma Nr.22.4.6/3906 atcelšanu daļā par SIA *„/Nosaukums/”* papildus nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli Ls 23 367,07, soda naudu Ls 11 683,55 un nokavējuma naudu Ls 7 917,15, valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām Ls 85,48, soda naudu Ls 37,16 un nokavējuma naudu Ls 16,40, uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 24 946,50, soda naudu Ls 12 473,25 un nokavējuma naudu Ls 5 114,03, kā arī no budžeta atmaksājamā pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu par Ls 12 284,96 un aprēķināto soda naudu Ls 6 142,54 un atcelšanu daļā, ar kuru nolemts noteikt deklarēto 2008. gada zaudējumu Ls 14 samazinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2010. gada 15. jūnija līdz 13. septembrim SIA *„/Nosaukums/”* veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī – PVN), iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk arī – IeIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk arī – VSAOI) auditu par 2008. gada janvāri – 2009. gada decembri, kā arī uzņēmuma ienākuma nodokļa (turpmāk arī UIN) auditu par 2008. gadu.

[2] Saskaņā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu sestās audita daļas 2010. gada 13. septembra lēmumu Nr.23.23/1146 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) SIA *”/Nosaukums/”* papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 23 367,07, soda nauda Ls 11 683,55 un nokavējuma nauda Ls 7 917,15, VSAOI Ls 85,48, soda nauda Ls 256,44 un nokavējuma nauda Ls 16,4, IeIN soda nauda Ls 27,04, UIN Ls 24 946,5, soda nauda Ls 12 473,25 un nokavējuma nauda Ls 5 114,03. Vienlaikus ar Sākotnējo lēmumu samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 12 284,96 un aprēķināta soda nauda Ls 6 142,54.

[3] VID ģenerāldirektore, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, 2011. gada 20. janvārī pieņēma lēmumu Nr.22.4.6/3906 (turpmāk – Lēmums), ar kuru:

1) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par SIA *„/Nosaukums/”* papildu nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli Ls 23 367,07, soda naudu Ls 11 683,55 un nokavējuma naudu Ls 7 917,15, VSAOI nokavējuma naudu Ls 16,4, UIN Ls 2 4946,5, soda naudu Ls 12 473,25 un nokavējuma naudu Ls 5 114,03, kā arī no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu par Ls 12 284,96 un aprēķināto soda naudu Ls 6 142,54;
2) atcēla Sākotnējo lēmumu daļā par SIA *„/Nosaukums/”* papildu nomaksai budžetā aprēķinātajām VSAOI Ls 85,48 un soda naudu Ls 246,44, kā arī IeIN soda naudu Ls 27,04;
3) noteica papildu nomaksai budžetā SIA *„/Nosaukums/”* VSAOI Ls 85,48 un soda naudu Ls 37,16, kā arī noteica SIA *„/Nosaukums/”* deklarēto 2008.gada zaudējumu Ls 14 samazinājumu.

Lēmumā norādīti šādi argumenti.

[3.1] VID noteiktajā periodā pārbaudījis pieteicējas darījumus ar SIA *„/Nosaukums 2/”*, SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SIA *„/Nosaukums 5/”* un SIA *„/Nosaukums 6/”*. VID pieteicēja iesniegusi līgumus, darbu nodošanas-pieņemšanas aktus, rēķinus, samaksu apliecinošus dokumentus. VID attiecībā uz priekšnodokļa atskaitīšanu ir svarīgi konstatēt, ka grāmatvedības uzskaitē esošie dokumenti atbilst faktiski notikušam darījumam. Pieteicējas darījumu partneru amatpersonas noliedz saimnieciskās darbības veikšanu attiecīgajā sabiedrībās. Darījumu partneru sniegtie paskaidrojumi un liecības ir vērtējami kā pierādījumi lietā. Izvērtējot VID rīcībā esošo informāciju (darījuma partneri juridiskajās adresēs nav sasniedzami, nav materiāltehnisko un darbaspēka resursu, pēc darījumu noformēšanas ar pieteicēju izslēgti no PVN reģistra), secināms, ka minēto

sabiedrību rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanai un VID ir pamats secināt, ka pieteicēja nav saņēmusi preces un pakalpojumus no rēķinos norādītajām personām.

SIA *„/Nosaukums/"* pārbaudei iesniegtās SIA *„/Nosaukums 2/"*, SIA *„/Nosaukums 3/"*, SIA *„/Nosaukums 4/"*, SIA *„/Nosaukums 5/"* un SIA *„/Nosaukums 6/"* vārdā noformētās pavadzīmes un rēķini satur nepatiesu informāciju, un VID Nodokļu kontroles pārvaldei bija pamats saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu pārbaudes rezultātā samazināt no budžeta atmaksājamo PVN un aprēķināt papildus budžetā maksājamo PVN.

[3.2] Tā kā pārbaudē konstatētie fakti ļauj secināt, ka SIA *„/Nosaukums 2/"*, SIA *„/Nosaukums 3/"*, SIA *„/Nosaukums 4/"* un SIA *„/Nosaukums 5/"* vārdā noformētajās pavadzīmēs un rēķinos norādītie pakalpojumu sniegšanas un preču piegādes darījumi nav notikuši, tad saskaņā ar Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu un 22.panta pirmo daļu VID pamatoti samazinājusi SIA *„/Nosaukums/"* 2008.gada peļņas un zaudējumu aprēķinā uzrādītās izmaksas par Ls 166 324, attiecīgi par minēto summu atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmajai daļai palielinot 2008.gada apliekamo ienākumu.

[3.3] Pārbaudes materiālos norādīts, ka SIA *„/Nosaukums/"* 2008. gada UIN deklarācijā deklarēja zaudējumus Ls 14, taču Sākotnējā lēmumā SIA *„/Nosaukums/"* deklarēto 2008. gada zaudējumu Ls 14 samazinājums nav noteikts. Līdz ar to apstrīdēšanas procesā papildus noteikts SIA *„/Nosaukums/"* deklarēto 2008. gada zaudējumu Ls 14 samazinājums.

[3.4] No pārbaudes materiāliem izriet, ka SIA *„/Nosaukums/"* darbinieks *K.B.* 31. martā veicis darba braucienu 112 km attālumā, 7. maijā - 464 km kā arī 11. maijā – 443 km attālumā, savukārt SIA *„/Nosaukums/"* darba laika tabelēs uzrādīts, ka *K.B.* 2009. gada 31. martā darbā nav bijis bet 7. un 11. maijā bija nodarbināts 3 stundas darba dienā. Ar lietas materiāliem pierādīts, ka SIA *„/Nosaukums/"* darbinieks *G.J.* 2009. gada 30. martā veicis darba braucienu 47 km attālumā, 6. jūnijā (sestdiena) - 305 km, 1. jūnijā - 558 km attālumā un 13. jūlijā - 154 km attālumā, savukārt SIA *„/Nosaukums/"* darba laika uzskaites tabelēs uzrādīts, ka *G.J.* 2009. gada 30. martā, 6. jūnijā un 13. jūlijā nav bijis nodarbināts, bet 1. jūlijā bija nodarbināts 4 stundas. Pārbaudē konstatēts, ka SIA *„/Nosaukums/"* darbinieks *A.I.* 2009. gada 13. jūlijā veicis darba braucienu 32 km attālumā, 19. septembrī (sestdiena) – 83 km attālumā un 27. septembrī (svētdiena) - 78 km attālumā, savukārt SIA *„/Nosaukums/"* darba laika uzskaites tabelēs uzrādīts, ka *A.I.* 2009. gada 13. jūlijā, 19. un 27. septembrī nav bijis nodarbināts.

VID citē Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 17. janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-11-06 12.punktu un norāda, ka SIA *„/Nosaukums/"* ne auditā, ne apstrīdēšanas stadijā nav iesniegusi dokumentārus pierādījumus sūdzībā minētajam apgalvojumam, ka sabiedrības darbinieki tika nodarbināti citu darba laiku, nekā tas noteikts pārbaudē, tad VID ģenerāldirektoram nav pamata attiecīgi to pārskatīt.

Ar lietas materiāliem pilnībā pierādīts, ka SIA *„/Nosaukums/”* 2009. gada martā, maijā – jūlijā un septembrī nepilnīgi aprēķināja darba samaksu (nav uzskaitīts viss faktiski nostrādātais laiks), kā arī nebija aprēķinājusi piemaksas par virsstundu darbu.

Līdz ar to pārbaudē pamatoti papildus aprēķināts VSAOI, taču soda naudas Ls 256,44 vietā nosakāma soda nauda Ls 37,16.

[3.5] Tā kā SIA *„/Nosaukums/”* PVN, VSAOI un IeIN audits veikts par 2008. gada janvāri – 2009. gada decembri, kā arī UIN audits veikts par 2008. gadu, tad VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti SIA *„/Nosaukums/”* pārbaudi veica, ievērojot Ministru kabineta 2002. gada 26. septembra noteikumu Nr.793 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas kārtība” *(spēkā līdz 2010. gada 30. jūnijam),* Ministru kabineta 2006. gada 10. janvāra noteikumu Nr.397 „Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju” *(spēkā līdz 2010. gada 1. februārim),* Ministru kabineta 2000. gada 14. novembra noteikumu Nr.397 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli” *(spēkā līdz 2009. gada 1. janvārim)*, kā arī Ministru kabineta 1996. gada 22. aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi” *(spēkā līdz 2010. gada 1. jūlijam)* prasības, t.i., pārbaude veikta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, kas ir spēkā auditējamā periodā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Pieņemot Lēmumu, nav ievērots Finanšu ministra 2010. gada 15. novembra rīkojums Nr.647 un ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma 10.pantā nostiprinātais tiesiskās paļāvības princips. Lēmuma pieņemšana tika pagarināta uz 2 mēnešiem, t.i., līdz 2010. gada 12. janvārim, taču Lēmums pieņemts tikai 20. janvārī.

[4.2] Sākotnējā lēmumā nav norādīti pārbaudāmie nodokļu deklarācijas posteņi, līdz ar ko tie audita laikā nav tikuši pārbaudīti, kas savukārt novedis pie nepareiza veiktā audita slēdziena un prettiesiska lēmuma pieņemšanas. Lēmumā šis pieteicējas arguments nav ticis vērtēts un analizēts, kas novedis pie prettiesiska Lēmuma pieņemšanas.

[4.3] No VID Nodokļu kontroles pārvaldes 2010. gada 20. maija paziņojuma izriet, ka SIA *„/Nosaukums/”* nodokļu audita veikšanai ir pilnvaroti VID inspektori *I.K.* un *I.L.*, bet VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu sestās audita daļas vadītāja nav tikusi pilnvarota veikt SIA *„/Nosaukums/”* nodokļa auditu, līdz ar ko ir tikusi pārkāpta nodokļu audita procedūra, jo auditu ir veikusi persona, kura tam nav tikusi pilnvarota, turklāt VID inspektore *I.L.* sarunu procedūrā pat nepiedalījās.

Audita sākuma sarunā, gan arī nobeiguma sarunā piedalījās *Ž.L.*, kas nebija pilnvarota veikt audita procedūru, turklāt abās no procedūrām, pārmaiņus ir bijis tikai viens no pilnvarotajiem auditoriem.

[4.4] Pieteicēja, iepazīstoties ar audita pārskatu, konstatēja, ka tajā norādīts, ka VID amatpersonas 2009. gada 13. oktobrī veica tematisko pārbaudi, pārbaudot SIA *„/Nosaukums/”* darījumus. Auditā tematiskās pārbaudes rezultāti nav norādīti, proti, nav

norādīts, ka tematiskās pārbaudes laikā pārkāpumi SIA *„/Nosaukums/”* darījumos ir konstatēti. VID, neiedziļinoties veiktās tematiskās pārbaudes rezultātos, ir sastādījis nepareizu audita slēdzienu un pieņēmis prettiesisku Lēmumu.

[4.5] VID rīcībā ir pietiekami resursi un līdzekļi, lai varētu pieņemt paskaidrojumus no SIA *„/Nosaukums 7/”*, SIA *„/Nosaukums 8/”* un SIA *„/Nosaukums 9/”* amatpersonām, kas nereaģēja uz VID aicinājumiem sniegt paskaidrojumus. Nezināmu iemeslu dēļ nav izmantoti VID resursi un iegūta informācija no SIA *„/Nosaukums 7/”*, SIA *„/Nosaukums 8/”* un SIA *„/Nosaukums 9/”* amatpersonām, lai pilnvērtīgi veiktu SIA *„/Nosaukums/”* auditu.

[4.6] VID, pieprasot paskaidrojumus no SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SIA *„/Nosaukums 5/”*, SIA *„/Nosaukums 2/”* un SIA *„/Nosaukums 6/”*, vēlējās iegūt informāciju par to, vai uzņēmumu amatpersonas ir bijušas pazīstamas, kā tiek veikta līgumu noslēgšana, vai ir zināma uzņēmumu ofisu atrašanās vieta un kā darījumu partneri viens otri ir atraduši, kas šajā gadījumā ir nevajadzīgi.

VID nenoskaidroja, kā par darījumiem tika veikta apmaksa, vai vispār tā tika veikta, kādi līgumi un ar ko tie tika noslēgti, vai sniegtie pakalpojumi ir izpildīti, kas par to liecina, vai bijuši darbu nodošanas akti, vai kāda cita dokumentācija vai pierādījumi, kuri apliecina dabā šo darījumu esību. VID, nepieprasot minēto informāciju, ir pieņēmis prettiesisku Lēmumu.

[4.8] VID auditu veicis un pieņēmis Lēmumu, pamatojoties uz spēku zaudējušiem Ministru kabineta 1996. gada 22. aprīļa noteikumiem Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi”, Ministru kabineta 2006. gada 10. janvāra noteikumiem Nr.397 „Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju”, Ministru kabineta 2002. gada 26. septembra noteikumiem Nr.793 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas kārtība” un Ministru kabineta 2000. gada 14. novembra noteikumiem Nr.397 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli”. Pieteicējai ir pamatotas aizdomas, ka, veicot auditu un pieņemot Lēmumu, ir izmantoti arī citi normatīvi akti, kas nav spēkā esoši.

[4.9] Audita pārskatā nav norādīts, kādi tieši grāmatvedības reģistri satur nepatiesu informāciju un kuri tad ir tie ārējie attaisnojuma dokumenti, kuri ir pamatā nepatiesai informācijai. Audita pārskatā ir tikai nocitētas tiesību normas no likuma „Par grāmatvedību”, neveicot analīzi un faktiskos apstākļus nepiemērojot tiesību normas sastāvam.

[4.10] Pieteicēja norāda, ka pamats darījumu atzīšanai par spēkā neesošiem ir arī fakts, ka saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju uzņēmumiem nebija reģistrētas kravas automašīnas vai cita tehnika. VID nav noskaidrojis, vai uzņēmumi nav snieguši pieteicējai pakalpojumus, sadarbojoties ar trešajām personām.

VID apgalvojums ir nepamatots un nav ņemams vērā, jo jebkurā laikā, jebkurš uzņēmējs vai privātpersona var noīrēt vai iznomāt nepieciešamo tehniku, kas acīmredzot šajā gadījumā arī noticis, bet ko auditors nav vēlējies ņemt vērā.

[4.11] VID norāda, ka SIA *„/Nosaukums/”* nav pilnībā veikusi darbiniekiem darba samaksu un ieturējusi nodokļus no tās. Šāds pieņēmums nav pamatots un nav analizēts audita

slēdziens. VID šādu secinājumu izdarījis no iesniegtajām uzskaites tabelēm, taču nav norādījis konkrētu tabeli.

[4.12] Pieteicējai nav izprotamas auditora tiesības veikt jebkādas korekcijas, turklāt šādas darbības pamatojot ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmo daļu. VID izdarījis secinājumus bez pierādījumiem, ka uzņēmumi nav bijuši VID reģistrētas ar PVN apliekamas personas. Minētais apgalvojums ir pretrunā auditā konstatējam, jo darījumu partneri uz darījumu slēgšanas brīdi un to izpildes laiku bija VID reģistrētas ar PVN apliekamas personas, un veikušas saimniecisko darbību.

Abi darījuma dalībnieki ir bijuši reģistrēti VID kā PVN maksātāji, par sniegtajām precēm un pakalpojumiem rēķini saņemti no rēķinā norādītās personas, turklāt preces un pakalpojumi ir sniegti ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī ir ticis saņemts un apmaksāts nodokļu rēķins.

[4.13] VID ir nepamatoti izvairījies no darījumu salīdzināšanas un izvērtēšanas, pamatojoties uz to, ka pieteicējas uzrādītie dokumenti nav uzskatāmi par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem. Visi SIA *„/Nosaukums/"* dokumenti ir atbilstoši noformēti, un tajos ietvertā informācija ir salīdzināma.

Turklāt pretējs visiem loģikas likumiem ir arī VID secinājums, ja uzņēmumu amatpersonas pašas nav sniegušas pakalpojumu, tad darījums nav noticis. Uzņēmuma amatpersonas ir uzņēmuma lēmējinstitūcija, un bieži tiešais darījuma izpildītājs ir šo personu algots darbinieks, kurš nepārprotami ir arī uzņēmuma pārstāvis un sniedz pakalpojumu.

Amatpersonu paskaidrojumi nevar būt nepagāžami pierādījumi lietā. VID bija jāanalizē visi darījumu apliecinošie dokumenti. VID nav pierādījis, ka preces un pakalpojumi nav saņemti, taču pieteicēja pierāda pretējo ar bankas maksājumiem, līgumiem, pieņemšanas – nodošanas aktiem.

[4.14] VID bez tiesiska pamata ir veicis soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinus, balstoties uz auditora izdarītajām korekcijām, neņemot vērā, ka SIA *„/Nosaukums/"* par sniegtajiem pakalpojumiem sabiedrībām naudas līdzekļus samaksājusi, un šos naudas līdzekļus nevar uzskatīt par peļņu, kura nonākusi SIA *„/Nosaukums/"* rīcībā.

[5] VID rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojot to ar Lēmumā norādītajiem apstākļiem.

Papildus tam VID norāda, ka atskaitīt priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas ir nodokļa maksātāja tiesības, nevis pienākums. Tāpēc, izmantojot šādas tiesības, ikvienam nodokļu maksātājam ir jābūt skrupulozam un precīzam, pārbaudot, vai iestājas visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.pantā pirmās daļas 1.punktā paredzētie nosacījumi. Nodokļa maksājums vai tiesības atskaitīt priekšnodokli nevar tikt atzīts, pamatojoties uz nenotikušu darījumu, jo ikvienam nodokļa rēķinam ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

Pie šādiem apstākļiem, balstoties uz amatpersonas paskaidrojumiem, rodas tiesisks pamats apšaubīt pieteicējas iesniegtajos dokumentos – tas ir, rēķinos norādīto ziņu patiesumu, kā arī izvirzīt apgalvojumu, ka darījumi starp pieteicēju un tā darījumu partneriem nav

notikuši, jo par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tādu darījumu, kas ir noslēgts ar uzņēmuma amatpersonu vai tās pilnvarotas personas izteiktu gribu.

Pieteicējas darījumu partneru amatpersonu paskaidrojumi saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 167.panta nosacījumiem atzīstami par rakstveida pierādījumiem, turklāt tādiem, kas iegūti, izmantojot normatīvajos aktos tiesiskās metodes.

[6] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. Tiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā norādītos šķēršļus lietas izskatīšanai un nolēma skatīt lietu pēc būtības bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

[7] Tiesas sēdē VID pārstāvis prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos sniegtajiem apsvērumiem.

VID pārstāvis papildus paskaidroja, ka tiesu praksē ir nostiprinājies tas, ka amatpersonas sniegtais skaidrojums par darījumu ir pietiekami, lai VID varētu izdarīt secinājumus par darījuma esību vai neesību. Ja darījuma partnera amatpersona, kas ir vienīgā tiesīgā persona, kas var veikt darījumu, ir teikusi, ka nekādu darījumu nav veikusi, tad VID ieskatā tas ir pietiekami, lai izdarītu secinājumu, ka darījumi ar šiem konkrētajiem uzņēmumiem nav notikuši. Ja tiek atzīts, ka darījuma faktiski nav, tad ir jākoriģē arī UIN pozīcija. Tas ir loģiski, ja darījuma nav bijis, tad to nevar iekļaut pie izdevumiem. Pašam pieteicējam ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas apliecina darījuma esamību, nevis jāsniedz norādes uz to, ko VID nav izvērtējis.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējot administratīvās lietas materiālus kopsakarā ar pieteikumā norādītajiem argumentiem un tiesas sēdē atbildētājas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] No tiesā iesniegtajiem materiāliem konstatējami šādi lietas faktiskie apstākļi.

[9.1] Audita laikā analizēti šādi pieteicējas darījumi.

[9.1.1] Darījums ar SIA *„/Nosaukums 2/”*:

SIA *„/Nosaukums/”* 2008. gada grāmatvedībā reģistrējusi preču (atkritumu konteineri un melnzeme) saņemšanu no SIA *„/Nosaukums 2/”* par Ls 23 429,3 (darījuma vērtība Ls 855,34, no tās PVN Ls 3573,96.

SIA *„/Nosaukums/”* auditam iesniedza SIA *„/Nosaukums 2/”* vārdā noformēto 2008. gada 7. janvāra pavadzīmi Nr.ACO 748290 un 4.februāra pavadzīmi Nr.ACV 815738. Pavadzīmē kā preču izsniedzējs norādīts *M.M.*

M.M. (SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersona no 2007. gada 13. jūnija līdz 2009. gada 4.jūnijam) 2010. gada 15. jūlijā VID sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka par SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību minētajā uzņēmumā nav veicis un nevienu nav pilnvarojis veikt SIA *„/Nosaukums 2/”*

darījumus. Nezina, kur ir SIA *„/Nosaukums 2/”* juridiskā adresi un kur glabājas grāmatvedības dokumenti. Par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/”* neko nezina. *M.M.* informēja VID, ka 2008. gada 7. janvāra pavadzīmē Nr.ACO 748290 norādītais preču izsniedzēja paraksts ir līdzīgs viņa parakstam, bet 2008. gada 4. februāra pavadzīmē Nr.ACV 815738 – nav līdzīgs.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk arī – CSDD) datiem SIA *„/Nosaukums 2/”* transportlīdzekļi nav reģistrēti.

SIA *„/Nosaukums 2/”* 2008. gada 8. aprīlī izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[9.1.2] Darījums ar SIA *„/Nosaukums 3/”.*

SIA *„/Nosaukums/”* 2008. gadā grāmatvedībā reģistrējusi pakalpojumu (transporta, konteinera piegādes un aizvešanas, smilšu un melnzemes piegādes, atkritumu konteineru izvešanas pakalpojumi) saņemšanu no SIA *„/Nosaukums 3/”* par Ls 74 078,05 (darījumu vērtība Ls 62 778,01, no tās PVN Ls 11 300,04), kā arī SIA *„/Nosaukums/”* 2009.gada janvāra PVN deklarācijā kā priekšnodokli atskaitījusi Ls 1 627,54, kā darījuma partneri norādot SIA *„/Nosaukums 3/”*.

SIA *„/Nosaukums/”* auditam iesniedza SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā noformēto 2008. gada 19. maija rēķinu Nr.R125, 19. maija rēķinu Nr.R.04/05-08, 17.jūnija rēķinu Nr.R.17/06-08, 21. augusta rēķinu Nr.R.10/08-08, 25. augusta rēķinu Nr.R.14/08-2008; 16. septembra faktūrrēķinu Nr.FR16/096-2008, 7. oktobra rēķinu Nr.R.07/10-2008, 2009. gada 6. janvāra rēķinu Nr.R.06/01-2009 un 13. janvāra rēķinu Nr.R.13/01-2009. Rēķinos kā preču izsniedzējs norādīts *V.S.*

V.M. (SIA *„/Nosaukums 3/”* amatpersona no 2008. gada 28. marta līdz 2009. gada 27. maijam) 2010. gada 15. jūlijā VID sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka laikā, kad viņš bija SIA *„/Nosaukums 3/”* amatpersona, sabiedrība nodarbojusies ar gaisa kondicionieru uzstādīšanu, un pārsvarā kondicionierus uzstādījis pats. *V.M.* nevarēja paskaidrot, kur atradās uzņēmuma darbības vieta un juridiskā adrese, kas bija nodarbināts SIA *„/Nosaukums 3/”* un kuros objektos tika uzstādīti kondicionieri. *V.M.* nezina, kas kārtojis grāmatvedību, bet pats to nav darījis. Par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums/”* neko nezina, nevienu nav pilnvarojis veikt darījumus ar SIA *„/Nosaukums/”*. *V.M.* apliecināja, ka SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā noformētajos rēķinos norādīto pakalpojuma sniedzēju *V.S.* nepazīst. Pēc VID rīcībā esošās informācijas *V.M.* uzvārds līdz 2009. gada 11. jūnijam bija *S.*

VID sniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī” darījumu ar SIA *„/Nosaukums/”* noformēšanas laikā SIA *„/Nosaukums 3/”* ir uzrādījusi vienu darba ņēmēju – sabiedrības amatpersonu.

Saskaņā ar CSDD datiem SIA *„/Nosaukums 3/”* transportlīdzekļi nav reģistrēti.

SIA *„/Nosaukums 3/”* 2009. gada 10. februārī izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[9.1.3] Darījumi ar SIA *„/Nosaukums 4/”.*

SIA *„/Nosaukums/”* 2008. gada grāmatvedībā reģistrējusi pakalpojumu (transporta, šķidro atkritumu izvešanas, atkritumu konteinera nomas, grants, smilts piegādes, konteinera piegādes un aizvešanas pakalpojumi, asenizācijas darbi, rezervuāra iztukšošana, notekūdeņu akas kapitāla tīrīšana un skalošana) saņemšanu no SIA *„/Nosaukums 4/”* par Ls 31 971,96 (darījuma vērtība Ls 27 094,88 no tās PVN Ls 4 877,08.

SIA *„/Nosaukums/”* auditā uzrādījusi SIA *„/Nosaukums 4/”* vārdā noformēto 2008. gada 13. jūnija rēķinu Nr.R.13062008, 24. jūlija rēķinu Nr.R.24072008 un 21. augusta rēķinu Nr.R.10/08-08.

A.K. (SIA *„/Nosaukums 4/”* amatpersona no 2008. gada 10. maija līdz 2009. gada 11. februārim) 2010. gada 21. jūlijā VID saņemtajā paskaidrojumā paskaidroja, ka viņam ar SIA *„/Nosaukums 4/”* nav bijusi nekāda saistība, saimniecisko darbību sabiedrībā viņš nav veicis un nevienu nav pilnvarojis to darīt, SIA *„/Nosaukums 4/”* vārdā noformētos dokumentus nav parakstījis, kā arī nav parakstījis SIA *„/Nosaukums 4/”* dokumentus iesniegšanai VID. *A.K.* neko nezina par sabiedrības juridisko adresi un struktūrvienības esību, nezina par sabiedrības darbiniekiem, darba līgumiem, atalgojumu, materiāltehniskajiem resursiem. *A.K.* nezina, kur atrodas SIA *„/Nosaukums 4/”* finanšu dokumenti un zīmogi. *A.K.* apliecināja, ka SIA *„/Nosaukums 4/”* noformētos rēķinus nav parakstījis un tajos norādītos darījumus nav veicis, kā arī SIA *„/Nosaukums/”* amatpersonas nekad nav redzējis.

VID sniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī” darījumu ar SIA *„/Nosaukums/”* noformēšanas laikā SIA *„/Nosaukums 4/”* ir uzrādījusi vienu darba ņēmēju – sabiedrības amatpersonu *A.K.*

Saskaņā ar CSDD datiem SIA *„/Nosaukums 4/”* transportlīdzekļi nav reģistrēti.

SIA *„/Nosaukums 4/”* 2008. gada 10. decembrī izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[9.1.4] Darījumi ar SIA *„/Nosaukums 5/”*.

SIA *„/Nosaukums/”* 2008. gadā grāmatvedībā reģistrējusi preču (atkritumu konteineri, smilts, šķembas un grants) un pakalpojumu (transporta, nožogojuma piegādes, ofisa konteinera nomas, sadzīves atkritumu izvešanas pakalpojumi, smilts, šķembas, grants piegādes, atkritumu konteinera piegādes un aizvešanas pakalpojumi) saņemšanu no SIA *„/Nosaukums 5/”* par Ls 66 782,78 (darījuma vērtība Ls 56 595,58, no tās PVN Ls 10 187,2).

SIA *„/Nosaukums/”* auditā uzrādīja SIA *„/Nosaukums 5/”* vārdā noformētu 2008. gada 25. marta pavadzīmi Nr.ACV222560, 8. aprīļa pavadzīmi Nr.ACV222562, 27. maija pavadzīmi Nr.ACV222572, 4. jūnija rēķinu Nr.040608-003, 2. jūlija rēķinu Nr.02072008-008 un 20. novembra rēķinu Nr.009/20-11. Minētās pavadzīmes un rēķinus SIA *„/Nosaukums 5/”* vārdā parakstījis *E.L.*

E.L. (SIA *„/Nosaukums 5/”* amatpersona no 2007. gada 21. decembra līdz 2009. gada 11. februārim) 2009. gada 2. jūlijā VID Finanšu policijas pārvaldē sniegtajā liecībā liecināja, ka par SIA *„/Nosaukums 5/”* amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, par SIA *„/Nosaukums 5/”* saimniecisko darbību neko nezina un darījumu sabiedrības vārdā nav veicis.

E.L. norādīja, ka viņš kā SIA *„/Nosaukums 5/”* amatpersona nav veicis darījumus ar SIA *„/Nosaukums/”*.

VID iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī” darījumu ar SIA *”/Nosaukums/”* laikā SIA *„/Nosaukums 5/”* uzrādījusi vienu darba ņēmēju – sabiedrības amatpersonu *E.L.*

Saskaņā ar CSDD datiem SIA *„/Nosaukums 5/”* nav reģistrētu transportlīdzekļu.

SIA *„/Nosaukums 5/”* 2008. gada 11. decembrī izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[9.1.5] Darījumi ar SIA *„/Nosaukums 6/”.*

SIA *„/Nosaukums/”* 2009. gada marta un aprīļa PVN deklarācijās kā priekšnodokli atskaitījusi Ls 4086,31 saskaņā ar SIA *„/Nosaukums 6/”* vārdā noformētajiem rēķiniem par transporta un sniega izvešanas pakalpojumiem, asenizācijas darbiem, konteinera piegādes un aizvešanas, smilšu un šķembas piegādes, ofisa konteinera nomas pakalpojumiem.

SIA *„/Nosaukums/”* auditā uzrādīja SIA *„/Nosaukums 6/”* vārdā noformēto 2009. gada 16. marta rēķinu Nr.FRP-27/03/08 un 25. aprīļa rēķinu Nr.R.25/04.

VID iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī” darījumu ar SIA *„/Nosaukums/”* noformēšanas laikā SIA *„/Nosaukums 6/”* uzrādīja vienu darba ņēmēju – *O.V.* (SIA *„/Nosaukums 6/”* amatpersona no 2008. gada 19. decembra līdz 2009. gada 23. jūlijam).

O.V. 2010. gada 16. jūlijā VID sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka SIA *„/Nosaukums 6/”* reģistrējusi pēc trešās personas lūguma, bet par uzņēmuma saimnieciskās darbības veikšanu nebija informēta. *O.V.* nezina, kur ir SIA *„/Nosaukums 6/”* juridiskā adrese, kā arī neko nezina par sabiedrības darbiniekiem, darba līgumiem, atalgojumu un materiāltehniskajiem līdzekļiem. *O.V.* norādīja, ka 2009. gada 16. marta rēķinu Nr.FRP-27/03/08 un 25. aprīļa rēķinu Nr.R.25/04 nav parakstījusi, un par minētajos rēķinos norādīto pakalpojumu būtību neko nezina, SIA *„/Nosaukums/”* amatpersonu nepazīst.

Saskaņā ar CSDD datiem SIA *„/Nosaukums 6/”* transportlīdzekļi nav reģistrēti.

SIA *„/Nosaukums 6/”* 2009. gada 27. jūnijā izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[9.2] Pieteicējai no 2009. gada 13. līdz 19. oktobrim veikta tematiskā pārbaude, par kuru sastādīts akts Nr.4/5037 *(lietas 139.-149.lapa).*

[10] Ar Lēmumu pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN, UIN un VSOAI un saistībā ar tiem arī soda nauda un nokavējuma nauda, kā arī samazināta no budžeta atmaksājamā PVN summa, noteikta soda nauda, un noteikta deklarēto 2008. gada zaudējumu Ls 14 samazinājumu.

Papildus budžetā veicamo maksājumu uzrēķins pieteicējai noteikts, jo VID nav konstatējis pieteicējas darījumu ar SIA *„/Nosaukums 2/”*, SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SIA *„/Nosaukums 5/”* un SIA *„/Nosaukums 6/”* faktisko esību un

pieteicēja 2008. gada martā, maijā – jūlijā un septembrī nepilnīgi aprēķināja darba samaksu darbiniekiem, kā arī nebija aprēķinājusi piemaksas par virsstundu darbu.

Pieteicēja savukārt norāda, ka darījumi faktiski ir notikuši un pieteicēja ir iesniegusi visus tās rīcībā esošos dokumentus saistībā ar šiem darījumiem.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai VID pamatoti apšaubījis pieteicējas veikto darījumu faktisko esību un grāmatvedības ierakstu patiesumu, neņemot vērā pieteicējas paskaidrojumus un iesniegtos pierādījumus, un vai pamatoti noteicis pieteicējai papildus maksājumus valsts budžetā.

[11] Likuma „Par grāmatvedību" 2.pantā noteikts, ka grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedība ir jākārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli un tā saimnieciskajiem darījumiem noteiktā laika posmā, kā arī varētu konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Atbilstoši minētā likuma 7.pantam grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu.

No minētajām tiesību normām secināms, ka grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam un jāsniedz patiesa, salīdzināma, savlaicīga, nozīmīga, saprotama un pilnīga informācija par katra konkrēta darījuma apstākļiem.

[12] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punkta „a" apakšpunktu priekšnodoklis ir pievienotās vērtības nodokļa summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā pievienotās vērtības nodokļa rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai ar PVN apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) vairākos spriedumos *(piem., Senāta 2006. gada 17. janvāra spriedums lietā SKA-9, 2006. gada 10. februāra spriedums lietā SKA-86, 2008. gada 15. maija spriedums lietā SKA-121/2008, 2008. gada 8. maija spriedums lietā SKA-144/2008)* ir atzinis, ka atbilstoši šīm normām tiesības izmantot priekšnodokļa atskaitīšanu preču iegādes un pakalpojumu saņemšanas gadījumos rodas, pastāvot šādiem priekšnoteikumiem:

1) abi darījuma dalībnieki reģistrēti VID kā ar PVN apliekamās personas,

2) prece un rēķins saņemti no rēķinā norādītās personas,

3) prece vai pakalpojums ir sniegts ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai;

4) ir saņemts un apmaksāts nodokļu rēķins.

Kā nodokļu lietās atzinis Senāts (*sk., piem., 2007. gada 12. aprīļa spriedums lietā SKA-125/2007*), ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu likumdevējs PVN maksātājiem ir piešķīris zināmas priekšrocības, t.i., devis tiesības atskaitīt priekšnodokli, ja pastāv visi šajā tiesību normā paredzētie priekšnoteikumi. Šā iemesla dēļ pirms šīs tiesības izmantošanas nodokļu maksātājam ir pienākums pārliecināties, vai darījuma partneris ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs un vai pastāv citi priekšnoteikumi priekšnodokļa atskaitīšanai.

No minētā secināms, ka persona priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību var izmantot tikai tad, ja ir konstatējami visi minētajās tiesību normās noteiktie priekšnoteikumi, tajā skaitā, ja ir izrakstīts atbilstošs nodokļa rēķins un prece (pakalpojums) saņemta no šajā rēķinā norādītās personas, tas ir, no citas ar PVN apliekamās personas. Iztrūkstot kaut vienam no šiem priekšnoteikumiem, nodokļu maksātājam nav tiesības atskaitīt priekšnodokli.

Tādējādi, lai veiktu priekšnodokļa atskaitīšanu, atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, nepietiek tikai ar nodokļa rēķinu izrakstīšanas un samaksas konstatēšanas faktu, bet ir nepieciešams konstatēt arī to, vai preces un pakalpojumi faktiski saņemti, un gadījumā, ja ir saņemti, tad vai no rēķinā uzrādītā nodokļu maksātāja, jo tiesības izmantot priekšnodokļa atskaitījumus ir tikai tad, ja preces un pakalpojumi faktiski saņemti no rēķinā norādītās personas un izmantoti savā saimnieciskajā darbībā, radot jaunu ar PVN apliekamu vērtību.

[13] Atbilstoši stabilai judikatūrai, lai pierādītu darījuma faktisku esību, nepietiek ar līgumu, pieņemšanas – nodošanas aktu un rēķinu noformēšanu un naudas līdzekļu pārkaitījumu starp darījumu partneru kontiem. Gadījumā, ja VID apšauba darījumu ekonomisko būtību, vai apšauba, ka darījums noticis tieši ar rēķinos norādītajām personām, darījuma esība jāpierāda pašam nodokļu maksātājam. Tātad, lai nodokļu maksātājam rastos tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, tam jāpierāda gan darījuma juridiskā, gan ekonomiskā būtība.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja un tās darījuma partneri darījumu slēgšanas brīdī bija reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā un darījuma norises dokumenti noformēti atbilstoši tiesību normu prasībām (izņemot SIA *„/Nosaukums 6/"* noformētajos rēķinos nav identificējama par pakalpojumu sniegšanu atbildīgā persona – nav paraksta atšifrējuma), taču VID ir apšaubījis darījumu ekonomisko būtību un VID ieskatā pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu par pretējo.

[14] Tiesa, izvērtējot VID iegūto informāciju, atzīst, ka tā ir pietiekama, lai būtu pamats apšaubīt pieteicējas darījumus.

Tiesa pie šāda secinājuma nonāk, gan izvērtējot darījuma partneru amatpersonu sniegtos paskaidrojumus, gan audita laikā iegūto informāciju par to, ka darījuma partneriem nav ne materiāltehnisko resursu, ne darba spēka darījumu nodrošināšanai, ne arī atrodami sava juridiskajā adresē.

Lietā iesniegts līgums starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 4/”* (paraksts nav atšifrēts) par šķidro atkritumu izvešanu, taču SIA *„/Nosaukums 4/”* amatpersona *A.K.* paskaidro, ka viņam nav saistības ar šo firmu, saimniecisko darbību neveic, citus nav pilnvarojis, nezina, kur ir uzņēmuma juridiskā adrese, struktūrvienības, vai ir darbinieki, vai transports, nezina, kur atrodas finanšu dokumenti, nav tos parakstījis, darījumus ar pieteicēju nav veicis, uz rēķiniem nav viņa paraksta.

Lietā iesniegts līgums starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 6/”* (paraksta atšifrējums – *O.Č.*) par transporta pakalpojumu sniegšanu ar SIA *„/Nosaukums 6/”* piederošo transportu un darbaspēku un ierīcēm, taču SIA *„/Nosaukums 6/”* valdes locekle *O.V.* paskaidro, ka par valdes locekli kļuvusi pēc trešās personas lūguma, par saimniecisko darbību nezina, parakstīja dokumentus, bet saturu nezina, par darbiniekiem un materiāltehniskiem līdzekļiem neko nezina, par grāmatvedības dokumentiem neko nezina, jo tos nesastādīja, par darījumiem ar pieteicēju nezina, uz rēķiniem nav viņas paraksta.

Lietā iesniegts līgums starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 3/”* (nav identificējams ne paraksts, ne paraksta atšifrējums) par transporta pakalpojumu sniegšanu, bet SIA *„/Nosaukums 3/”* valdes loceklis *V.M.* paskaidro, ka uzņēmums darbojās ar gaisa kondicionieru uzstādīšanu, ko pārsvarā darīja pats. Neatceras ne juridisko adresi, ne to, kas kārtoja grāmatvedību, bet pats to nedarīja. Darījumus ar pieteicēju nav veicis, paraksts uz rēķiniem nav viņa. Rēķinos norādīts *V.S.*, kuru viņš nepazīst. Agrāk pats bija *S.*, bet vārdi nesakrīt.

Lietā ir līgums starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 5/”* (paraksts nav atšifrēts) par transporta pārvadājumiem, ko SIA *„/Nosaukums 5/”* nodrošina ar savu transportu, saviem spēkiem, līdzekļiem un darbiniekiem, bet SIA *„/Nosaukums 5/”* valdes loceklis *E.L.* paskaidro (VID tiesas sēdē uzrādīja *E.L.* paskaidrojumu Finanšu policijai), ka par uzņēmuma amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, par saimniecisko darbību neko nezina. Pēc trešās personas lūguma atvēris kontu bankā, izņemis VID pavadzīmes un rēķinus. Parakstījis dokumentus, to saturu nepārbaudot. Darījumus ar pieteicēju nav veicis.

Lietā ir divi līgumi starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 2/”* (paraksta atšifrējums – *M.M.*) par 12 un 4 atkritumu konteineru pirkšanu, bet SIA *„/Nosaukums 2/”* valdes loceklis *M.M.* paskaidro, ka par amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma. Saimniecisko darbību neveica. Atvēra kontu bankā, bet operācijas ar naudas līdzekļiem neveica. Par grāmatvedības dokumentiem un uzskaiti neko nezina, jo to neveica. Parakstījis tukšas veidlapas. Darījumi ar pieteicēju nav veikti.

[15] Darījumu partneru vienīgo amatpersonu sniegtie paskaidrojumi ir ar tiesiskām metodēm iegūti pierādījumi. Gan VID, gan tiesa ir izvērtējusi šos paskaidrojumus kopsakarā ar komercsabiedrību spēju veikt strīdus darījumus un secinājusi, ka ar šo informāciju ir pietiekami, lai apšaubītu darījumu ekonomisko būtību, proti, pretnostatot pieteicējas iesniegtos dokumentus pret darījuma partneru amatpersonu paskaidrojumiem un informāciju par šo darījuma partneru materiāltehnisko iespēju un cilvēkresursu iespēju veikt darījumus, priekšroka dodama VID iegūtajiem pierādījumiem un informācijai.

Pieteicēja norāda, ka VID nav uzdevis darījumu partneru amateprsonām jautājumus, kuriem būtu nozīme lietas izlemšanā, piemēram, par kontu atvēršanu bankā un naudas līdzekļu izņemšanu no tiem pēc tam, kad pieteicēja bija norēķinājusies par saņemtajām precēm un pakalpojumiem.

Savukārt tiesas ieskatā lietā ir noskaidrota pietiekama informācija, tajā skaitā informācija par darījumu partneru saimniecisko darbību un grāmatvedība dokumentu uzskaiti. Tā kā neviena no amatpersonām nenorādīja, ka būtu veikusi saimniecisko darbību, tajā skaitā būtu slēgusi darījumus ar pieteicēju, ka būtu parakstījušas rēķinus, ir loģiski secināms, ka tās neko neizinās arī par naudas plūsmu bankas kontos. Ja saimnieciskā darbība netiktu noliegtu, tad būtu pamats noskaidrot, kādi bija drarījumi, ar ko, kad, kā tie notika, kas saņēma naudu un kādā veidā?

[16] Pieteicējas arguments par to, ka VID nav noskaidrojis, vai darījuma partneri darījumu veikšanai nav piesaistījuši citas komercsabiedrības, ir noraidāms. Pierādīšanas pienākums nodokļu lietās īpaši gulstas uz pašu nodokļu maksātāju, līdz ar to pieteicējai pašai bija jaiesniedz pierādījumi par to, ka darījuma partneri veikuši tikai starpnieka funkcijas, bet darījuma nodrošināšanai bija nolīgtas citas komercsabiedības. Neviena no darījumu partneru amatpersonām nenorāda, ka būtu sadarbojušās ar pieteicēju, būtu tai piegādājušas kādas preces vai pakalpojumus, vai nolīgušas citas komercsabiedrības pakalpojumu un preču piegādei. Vairākos lietā esošajos līgumos ir norādīts, ka pasūtījumu izpilda ar saviem materiāltehniskiem resursiem, līdzekļiem un cilvēkiem, taču tādu esība nav apstiprinājusies.

[17] No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras secināms, ka, lai liegtu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, ir jākonstatē arī tas, vai pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, slēdzot darījumu, pieteicēja piedalās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītā darbībā.

Par faktu, ka nodokļu maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka tas piedalās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītās darbībās, pirmkārt, var liecināt apstāklis, ka nodokļu maksātājs patiesībā nav saņēmis ne pakalpojumus, ne arī preces, kaut gan grāmatvedībā ir noformēti atbilstoši dokumenti, kā to izskatāmajā lietā norādījis VID. Ja izrādās, ka darījuma dalībnieka pārstāvji, kuri tiešā veidā ir piedalījušies darījumā (ir parakstījuši ar darījumu saistītos dokumentus), neko nezina par darījumu, ir pamats secinājumam, ka nodokļu maksātājs ir zinājis vai tam bija jāzina, ka tas piedalās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītā darbībā.

Otrkārt, tiesas ieskatā pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā piedalās krāpšanā, jo par to liecina tik daudz epizodes nelielā laika periodā (21 rēķins, audita pārskata 2.pielikums), kuras vairs nav izskaidrojamas ar nejaušību *(skat. līdzīgus secinājumus izdarījis Senāts 2012. gada 4. jūnija lēmuma lietā Nr.SKA-594 7.punktā).*

Pieteicēja uzsver, ka naudas pārskaitījums liecina par darījuma faktisko esību. Taču Senāts līdzīgā situācijā ir norādījis, ka naudas plūsma vien neliecina par darījuma faktisko esību starp rēķinā norādītajām personām. Šādā gadījumā ir būtiski, vai pieteicēja līguma

izpildes rezultātā tieši no dokumentos norādītajiem darījumu partneriem saņēma pakalpojumus, kurus tā izmantoja jaunu, ar pievienotās vērtības nodokli apliekamu preču ražošanā vai pakalpojumu sniegšanā. Lietā ir nozīme ne tikai tam, kas bija tiesīgs rīkoties ar kontiem, bet arī tam, vai tieši šīs personas reāli ir to darījušas *(skat. Senāta 2012.gada 26.janvāra lēmumu lietā Nr. SKA-200).* Izskatāmajā lietā no darījumu partneru amatpersonu paskaidrojumiem secināms, ka tās nav reāli rīkojušās ar kontiem un nevienu nav pilnvarojušas to darīt.

[18] Ņemot vērā sprieduma [14] līdz [17] punktos izvērtēto un tiesas izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka VID pamatoti konstatējis, ka pieteicējas iesniegtās pavadzīmes un rēķini satur nepatiesu informāciju, ka pakalpojumi un preces no darījumu partneriem nav saņemtas, līdz ar to saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu pamatoti samazināts PVN deklarācijās uzrādītas priekšnodoklis.

[19] Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka audits ir nepilnīgs un Lēmums prettiesisks, jo VID nav ieguvusi paskaidrojumus no pieteicējas darījumu partneriem– SIA *„/Nosaukums 8/"*, SIA *„/Nosaukums 9/"* un SIA *„/Nosaukums 7/"* amatpersonām. Tā kā minēto uzņēmumu amatpersonas uz VID aicinājumu neieradās un paskaidrojumus nesniedza, VID ir atzinusi pieteicējas darījumus ar minētajiem komercuzņēmumiem, kas nav radījis pieteicējai nekādas nelabvēlīgas sekas.

[20] Gada pārskatu likuma 4.panta otrā daļa noteic, ka gada pārskatu sastāda atbilstoši likumam „Par grāmatvedību", šim likumam un citiem normatīvajiem aktiem. Minētā panta trešā daļa noteic, ka gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu. Savukārt likuma 22.panta pirmā daļa noteic, ka šā likuma 12. un 14.panta postenī "Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas" parāda neto apgrozījuma gūšanai izlietotās produkcijas, preču vai pakalpojumu izmaksas ražošanas vai iegādes pašizmaksā.

Atbilstoši Senāta atziņām, ja lēmums par PVN ir tiesisks, tad tas ņemams vērā, izvērtējot lēmumu daļā par UIN *(skat. Senāta 2007. gada 3. maija sprieduma lietā Nr.SKA–135 11.punktu).* Senāts atzinis, ka šis secinājums attiecas uz tiem gadījumiem, ja tiek atzīts, ka pats darījums nav noticis, vai, ja nav skaidrs, kas ir saņemts un cik ir saņemts *(skat., piemēram, Senāta 2007. gada 7. jūnija spriedumu lietā Nr. SKA – 234 11.punktu).*

Tā kā tiesa atzinusi VID šaubas, ka pieteicējas pavadzīmēs un rēķinos norādītie darījumi ir notikuši, par pamatotām, tad VID saskaņā ar Gada pārskatu likuma tiesību normām pamatoti samazinājusi peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītas izmaksas, attiecīgi par minēto summu palielinot 2008.gada apliekamo ienākumu.

[21] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 26.panta pirmā daļa noteic, ka par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumos "Par grāmatvedību", Gada pārskatu likumā,

Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā un Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināts apliekamais ienākums, tiek piemērota likumā "Par nodokļiem un nodevām" un citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un krimināLo atbildību, paredzētā atbildība.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmā daļa noteic, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa noteic, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļa apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ka konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs. Minētā panta otrā daļa noteic, ka gadījumos, ja summa, kas nodokļu maksātājam budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta *ne vairāk kā par 15%* no deklarētās summas, soda nauda tiek noteikta 30% apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzijas (audits), ir samazināta *vairāk nekā par 15%* no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{3}panta pirmā daļa noteic, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, nepamatoti palielinājis no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru (no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums), nodokļu administrācijas nodokļu revīzijas (audita) rezultātā samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru, kā arī aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja iekasē soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs. Minētā panta trešā daļa noteic, ka, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15% no deklarētās pārmaksātās nodokļu summas, tad soda nauda tiek noteikta 50% apmērā no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa paredz par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu nodokļu maksātājam aprēķināt nokavējuma naudu – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ka konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Ņemot vērā minētās tiesību normas, kas noteic atbildību par nodokļu likumu pārkāpumiem, pieteicējai pamatoti papildus budžetā aprēķināts gan PVN, gan soda nauda un nokavējuma nauda, kā arī UIN un soda nauda un nokavējuma nauda. Tāpat pamatoti samazināts no budžeta atmaksājamais PVN un aprēķināta soda nauda.

[22] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumam arī daļā par papildus aprēķinātajām VSAOI, soda naudu un nokavējuma naudu.

Lēmums pamatots ar šādām tiesību normām.

Darba likuma 68.panta pirmā daļa noteic, ka darbinieks, kas veic virsstundu darbu vai darbu svētku dienās, saņem piemaksu ne mazāk kā 100% no viņa noteiktās stundas vai dienas algas likmes, bet, ja nolīgta akorda alga, – ne mazāk kā 100 % no akorddarba izcenojuma par paveiktā darba daudzumu.

Darba likuma 130.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba laiks šā likuma izpratnē ir laikposms no darba sākuma līdz beigām, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, izņemot pārtraukumus darbā.

Saskaņā ar minētā likuma 137.panta pirmo daļu darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas un virsstundas, tajā skaitā nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienā nostrādātās stundas.

Auditā konstatēts, ka pieteicējas darbinieks *K.B.* 2009. gada 31. martā veicis darba braucienu 112 km attālumā, 7. maijā – 464 km attālumā, 11. maijā – 443 km attālumā, savukārt darba laika uzskaites tabelēs uzrādīts, ka *K.B.* 2009. gada 31. martā nav bijis nodarbināts, bet 7. un 11. maijā bija nodarbināts 3 stundas darba dienā.

Auditā konstatēts, ka pieteicējas darbinieks *G.J.* 2009. gada 30. martā veicis darba braucienu 47 km attālumā, 6. jūnijā (sestdiena) – 305 km attālumā, 1. jūlijā – 558 km attālumā un 13. jūlijā – 154 km attālumā, savukārt darba laika uzskaites tabelēs uzrādīts, ka *G.J.* 30. martā, 6. jūnijā un 13. jūlijā nav bijis nodarbināts, bet 1. jūlijā bija nodarbināts 4 stundas.

Auditā konstatēts, ka pieteicējas darbinieks *A.I.* 2009. gada l3. jūlijā veicis darba braucienu 32 km attālumā, 19. septembrī (sestdiena) – 13km attālumā un 27. septembrī (svētdiena) – 78 km attālumā, savukārt darba laika uzskaites tabelēs uzrādīts, ka *A.I.* šajās 3 dienās nav bijis nodarbināts.

[23] Izvērtējot konstatēto kopsakarā ar tiesisko regulējumu secināms, ka pieteicēja nav nodrošinājusi pienākumu precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas un virsstundas, proti, darbinieki ir veikuši tabelēs nereģistrētu darbu.

Pieteicēja gan Lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā, gan pieteikumā iebilst, ka VID nepamatoti *K.B.* aprēķinājusi 8 stundu darba dienu, nobraucot 112 km, un arī *G.J.* 8 stundu darba dienu, nobraucot 47 km. Pieteicēja norāda, ka attiecībā uz *G.J.* pieļauta aprēķina kļūda. Arī citos mēnešos izdarītie pieņēmumi un noteiktās darba stundas ir nepamatotas un neatbilstošas reālajai situācijai.

Tiesa savukārt norāda, ka pieteicējai ir pienākums precīzi nodrošināt darbinieku nostrādāto laiku. Tiesa nepiekrīt, ka par darba laiku būtu atzīstams aptuvens laiks, kāds būtu patērējams, piemēram, 47 vai 112 km nobraukšanai. Darba laiks nav tikai tas laiks, kad darbinieks fiziski atrodas pie transportlīdzekļa stūres un pārvietojas uz noteiktu mērķi. Darba likuma izpratnē nostrādātais laiks ir viss laiks no darba sākuma līdz beigām, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, tātad arī tas laiks, kad darbinieks – šoferis gaida, kamēr tiks iekrauta, izkrauta krava, sniegts pakalpojums u.tml. Tā kā pieteicēja nav iesniegusi VID precīzu darba laika uzskaiti par to, cik ilgi darbinieki konkrētos datumos bija darba devēja rīcībā, VID pamatoti aprēķinam izmantojusi normālu astoņu stundu darba

dienu.

Pieteicēja norāda, ka auditā attiecībā uz *G.J.* ir aprēķina kļūda – (181,94 – 900,00 = 91,94). Tiesa, pārbaudot audita pārskatā norādīto informāciju *(lietas 112.lapa 3.rindkopa)* atzīst, ka pieļauta pārrakstīšanās kļūda, Ls 90 vietā norādot Ls 900, taču papildus apliekamais ienākums Ls 91,94 noteikts pareizi.

[24] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka sociālajai apdrošināšanai obligāti ir pakļauti visi 15 gadu vecumu sasniegušie darba ņēmēji, kurus nodarbina darba devējs – iekšzemes nodokļu maksātājs. Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka persona ir sociāli apdrošināta un tai (par to) ir jāveic obligātās iemaksas, sākot ar dienu, kad šī persona ir ieguvusi šā panta pirmajā daļā minēto statusu, izņemot pašnodarbinātā statusu.

No likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas secināms, ka obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur IeIN, neieskaitot neapliekamo minimumu (..).

Ņemot vērā minētās tiesību normas, pieteicējai pamatoti papildus budžetā aprēķināts VSAOI Ls 85,48 (apliekamais ienākums Ls 258,35).

[25] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otrā daļa noteic, ka par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām". Līdz ar to pieteicējai pamatoti, ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevā" 29.panta otrajā daļā noteikto, aprēķināta VSAOI nokavējuma nauda Ls 16,40.

Lēmumā noteikts, ka VSAOI soda nauda nosakāma saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo, otro un trešo daļu atkarībā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas. Līdz ar to VID pamatoti pieteicējai papildus aprēķinājis VSAOI soda naudu Ls 37,16.

[26] Attiecībā uz pieteicējas argumentu par Lēmuma pieņemšanas termiņa nokavējuma sekām *(Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturtā daļa)*, tiesa norāda, ka minētā tiesību norma uz izskatāmo gadījumu neattiecas. Lietā nav strīda, ka audits veikts likumā noteiktos termiņos un Sākotnējais lēmums pieņemts, ievērojot likumā noteikto termiņu. Tiesas ieskatā VID, ievērojot Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturtās daļas nosacījumus, nevarētu izdot pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, proti, sākotnējo audita lēmumu, ja būtu pārkāpti likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktie termiņi. Tas, ka VID nav izskatījis pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu noteiktajā termiņā, ir atzīstams par procesuālu pārkāpumu, taču pārkāpums nav tik būtisks, lai būtu pamats šī iemesla dēļ vien audita rezultātus atzīt par prettiesiskiem un atcelt.

[27] Pieteicējas arguments par to, ka tematiskās pārbaudes ietvaros nekādi pārkāpumi

nav konstatēti un pieteicēja uz to varēja paļauties, nav pamatots. Tematiskās pārbaudes un audita apjoms un tiesiskās sekas būtiski atšķiras. Tematiskās pārbaudes rezultāti, veicot auditu, nav saistoši. Līdz ar to pieteicēja pēc tematiskās pārbaudes nevar paļauties, ka, veicot auditu par to pašu periodu par tiem pašiem darījumiem, netiks konstatēti pārkāpumi nodokļu uzskaitē un aprēķināšanā.

[28] Pieteicēja norāda, ka VID 2010. gada 20. maija lēmumā par nodokļu audita veikšanu *(lietas 150.lapa)* nav norādīti pārbaudāmie nodokļu deklarācijas posteņi.

Tiesa noraida pieteicējas iebildumus kā nepamatotus.

VID, ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 10.punkta prasības, ir pieņēmusi lēmumu par audita veikšanu un norādījusi tajā gan audita uzsākšanas dienu, gan audita termiņu, gan pārbaudāmos nodokļus un taksācijas periodu. Pieteicēja prasība lēmumā norādīt deklarācijas posteņus pie apstākļiem, ka audita pārbaudāmais apjoms nav saistīts ar konkrētu deklarāciju konkrētiem posteņiem, nav pamatota un loģiski izskaidrojama. VID veica kompleksu auditu par konkrētiem nodokļiem konkrētā periodā.

[29] Pieteicēja norāda, ka ir pārkāpta audita veikšanas procedūra pie apstākļiem, ka audita sākuma un nobeiguma sarunā ir piedalījusies persona, kura nav tikusi pilnvarota veikt audita procedūru, kas ir novedis pie prettiesiska un nepareiza audita rezultāta.

Tiesa pieteicējas argumentus atzīst par nepamatotiem.

Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās daļas 2.punkts noteic VID ierēdņu tiesības, pildot nodokļu administrēšanu, tajā skaitā gan veikt auditu, gan pārbaudīt grāmatvedību, gan saņemt nepieciešamos paskaidrojumus.

No audita pārskata *(lietas 89.lapa, otra puse)* redzams, ka pieteicējai auditu veica Nodokļu inspektori *I.K.* un *I.L.*, turklāt *I.K.* izbeidzis darba attiecības ar VID 2010. gada 31. augustā. Audita sākuma un nobeiguma sarunā piedalījās VID audita daļas vadītāja *Ž.L.*

Tiesas ieskatā *Ž.L.* ir tiesīga, pildot nodokļu administrēšanu, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus, gan arī piedalīties sarunu procedūrā, lai nodrošinātu divu ierēdņu klātbūtni, pati neveicot aktīvas nodokļu administrēšanas darbības, kā tas izskatāmajā gadījumā arī visdrīzāk ir noticis. *Ž.L.* piedalīšanās tiesas ieskatā ir atzīstama par pietiekami formālu, jo sākuma sarunā pieteicējas pārstāvis aizpildījis VID vienotā parauga veidlapu, sniedzot vispārīgu informāciju par uzņēmumu, un nobeiguma sarunā iepazinies ar provizoriskajiem audita rezultātiem. *Ž.L.* piedalīšanās sarunas procedūrās nav atzīstama par tādām darbībām, kuras ierēdnis veicis ārpus likumā paredzētās kompetences. Tiesas ieskatā personas piedalīšanās sarunu procedūrā nenozīmē to, ka *Ž.L.* patvaļīgi veikusi nodokļu maksājumu revīzija un nodokļu aprēķinu, par ko liecina arī tas, ka audita pārskatu un Sākotnējo lēmumu parakstījusi tikai *I.L.*

Turklāt pieteicējas pārstāvis audita noslēguma sarunas protokolā norādījis, ka iebildumu pret audita procedūru nav.

[30] Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka VID Lēmumu lietā pieņēmusi, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, kas zaudējuši spēku. Tiesa norāda, ka VID ir pienākums pārbaudi veikt saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, kas bija spēkā auditējamā periodā.

[31] Tiesa, ņemot vērā spriedumā izvērtētos lietas apstākļus un izdarītos secinājumus, atzīst, ka VID pamatoti noteicis pieteicējai papildus budžetā maksājamos nodokļus, soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī pamatoti samazinājis no budžeta atmaksājamo PVN un aprēķinājis soda naudu. Tiesa ne audita veikšanas laikā, ne Lēmuma pieņemšanas laikā nekādus procesuālus pārkāpumus, kas būtu ietekmējuši lietas izskatīšanas rezultātu un būtu noveduši pie nepareiza Lēmuma, nekonstatē, līdz ar to Lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteikums par nepamatotu un noraidāmu.

[32] Ievērojot ekonomijas principu, tiesa ir iepazinusies ar visiem pieteicējas paskaidrojumiem un argumentiem, bet spriedumā izvērtējusi tikai tos, kuriem ir nozīme no tiesību viedokļa.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”*” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011. gada 20. janvāra lēmuma Nr.22.4.6/3906 atcelšanu daļā par SIA *„/Nosaukums/”* papildus nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli Ls 23 367,07, soda naudu Ls 11 683,55 un nokavējuma naudu Ls 7917,15, valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām Ls 85,48, soda naudu Ls 37,16 un nokavējuma naudu Ls 16,40, uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 24 946,50, soda naudu Ls 12 473,25 un nokavējuma naudu Ls 5114,03, kā arī no budžeta atmaksājamā pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu par Ls 12 284,96 un aprēķināto soda naudu Ls 6142,54 un atcelšanu daļā, ar kuru nolemts noteikt deklarēto 2008. gada zaudējumu Ls 14 samazinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā, 2012.gada 13.decembrī